

CỜ VÀNG CHỐNG CỘNG QUÁ KHỨ HAY TƯƠNG LAI?

Nguyễn Quang Duy

Ngày 16/5/2013, tòa án Long An khép án mười sáu năm tù và sáu năm quản chế, hai sinh viên Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha. Trước phiên tòa, hai bạn trẻ với những lập luận vững chắc đã phản đối các tội bị khép: phổ biến cờ vàng, chống đảng Cộng sản và thả truyền đơn chống Trung Quốc.

Khi dư luận còn bàng hoàng vì bản án và ngưỡng phục chí khí hai bạn trẻ, thì diễn đàn BBC cho đăng bài ['Đừng giữ một giấc mơ đã chết'](#) của Tiến sĩ Jonathan London. Tác giả là một nhà kinh tế chính trị học, chuyên về Việt Nam và hiện đang dạy ở Đại học Hong Kong. Một mặt tác giả đồng tình với dư luận công khai phản đối bản án. Mặt khác tác giả lại biểu lộ bất đồng với hai người trẻ. Ông cho rằng cờ vàng là lá cờ của quá khứ và việc sử dụng cờ vàng không phải là con đường hứa hẹn nhất cho một Việt Nam mới.

Bài viết vừa chủ quan, vừa thiếu thông tin nên lập luận đâm ra thiếu chặt chẽ. Bài viết lại được phổ biến vào một thời điểm vô cùng tế nhị đảng Cộng sản vừa khép án nặng nề hai bạn trẻ yêu nước. Chính vì thế bài viết đã nhận được rất nhiều góp ý phản đối.

Sau đó vài hôm, ngày 20-5-2013, trên diễn đàn BBC tác giả đã viết bài ['Có những con đường nào đi tới?'](#) nhằm phân bua cùng độc giả. Điều đáng tiếc tác giả vẫn tiếp tục chủ quan và chưa nhận ra con đường Việt Nam đang tới.

Là một người Hoa Kỳ, lớn lên trong nền giáo dục tự do và lại là một nhà khoa học, một người như thế lẽ ra nên bắt đầu bằng câu hỏi: "Tại sao cờ vàng lại chỉ được vinh danh tại một số quốc gia ở Mỹ châu, Úc châu và Âu châu?" Khi đặt được câu hỏi như thế ông sẽ có ngay câu trả lời vì Việt Nam chưa có tự do.

Từ đó ông sẽ hiểu thêm rằng người Việt tự do sống rải rác khắp nơi trên thế giới có quá nhiều khác biệt, nhưng chỉ có một điểm chung. Điểm chung của họ chính là lá cờ vàng ba sọc đỏ, biểu tượng của tự do. Vì thế họ luôn bảo vệ và sẵn sàng vinh danh khi có điều kiện.

Còn với người Việt trong nước không chỉ đã mất tự do, mà luật pháp Việt Nam cũng chỉ là công cụ của đảng cầm quyền. Trong phiên tòa quan điểm Luật sư Hà Huy Sơn về việc Nguyễn Phương Uyên phổ biến

cờ vàng như sau: “*Hiện nay chưa có một văn bản pháp luật nào cấm vẽ, dán cờ vàng ba sọc đỏ tại nơi công cộng.*” Quan điểm này xác nhận tình trạng nhân quyền tại Việt Nam.

Ông London còn cho biết ông cảm nhận sẽ có thay đổi chính trị xảy ra trong vòng 5 năm tới. Nếu ông cảm nhận chỉ thay đổi một phần của thể chế chính trị, trong đó có việc cải cách luật pháp thì ông nên cổ vũ cho cho quan điểm của Luật sư Hà Huy Sơn. Ông cũng nên ủng hộ hành động dán và phổ biến cờ vàng của hai sinh viên. Hay ít ra ông London không nên kêu gọi người khác gát chuyện cờ vàng vì mỗi người đều có quyền tự do chọn con đường cho mình. Tìm hiểu và tôn trọng chính kiến của người khác chính là nguyên tắc căn bản của tự do và dân chủ. Có như thế mọi người mới có thể đi chung đường.

Nếu ông London cổ vũ thay đổi thể chế chính trị, từ một thể chế cộng sản sang một thể chế tự do thì dấu hiệu của một thể chế tự do chính là việc lá cờ vàng ba sọc đỏ được tự do tung bay khắp ba miền đất nước.

Trong thời đại truyền thông toàn cầu, lá cờ vàng càng ngày càng được nhiều người trẻ biết đến. Họ tìm hiểu vì lịch sử lá cờ gắn liền cuộc đấu tranh chống Pháp giành độc lập và thống nhất đất nước và vì là biểu tượng của tự do. Tuổi trẻ tìm hiểu và công nhận cờ vàng vì yêu nước và yêu tự do.

Trên thực tế, các phiên tòa chính trị đều được dựng lên cho có hình thức. Còn bản án chính trị đều được “Đảng” quyết định từ bên trên, từ bên trong và từ trước. Trong phiên tòa hai sinh viên nêu rõ quan điểm họ chống lại đảng Cộng sản. Ông London và dư luận công khai biểu lộ không đồng ý với bản án. Như vậy ông London và dư luận đang chống lại bản án. Chống lại quyết định bản án, không khác gì chống lại đảng Cộng sản. Mọi người đều có quyền chống lại những quyết định sai trái của những người cầm quyền. Đây là quyền tự do cơ bản của con người.

Trước tòa hai sinh viên công khai tuyên bố chống lại đảng Cộng sản, là một hiện tượng chứng tỏ sự trưởng thành của tuổi trẻ Việt Nam. Hai sinh viên chống lại đảng Cộng sản vì tệ nạn tham nhũng của các quan chức cộng sản, và vì hành động xâm phạm chủ quyền và tàn sát ngư dân Việt Nam của nhà cầm quyền Trung Quốc ngày càng gia tăng. Vì yêu nước họ chống lại đảng Cộng sản.

Bản án đảng Cộng sản khép cho hai sinh viên Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha chính là một bản án chống lại những quan điểm chính

trị của thời đại. Kinh tế tự do phải song hành với chính trị tự do, là một tiền đề dạy kinh tế chính trị, ông London chắc đã rõ điều này.

Bởi thế kết án hai sinh viên Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha chứng tỏ đảng Cộng sản đang đi ngược lại nguyện vọng của giới trẻ, đang đi ngược lại nguyện vọng của dân tộc Việt Nam, đang đi ngược lại xu hướng tự do và dân chủ của nhân loại.

Trong bài viết “Có những con đường nào đi tới?”, sau một hồi phân bua tác giả London nhận xét: “*Rõ ràng, ngày 16/5 là một bước thụt lùi khá xa cho Việt Nam.*” Nhận xét như thế là đồng nghĩa giữa đảng Cộng sản và đất nước Việt Nam. Một đồng nghĩa lại được chính hai sinh viên Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha bằng hành động giải thích cho mọi người sự khác biệt.

Trên các diễn đàn, đại đa số các bài viết và ý kiến đều đồng tình và thuận lợi cho hai bạn trẻ. Ngày 16-5-2013 như thế phải nhận xét là một bước tiến mới của những người đấu tranh cho tự do dân chủ tại Việt Nam. Mặc dù xuất phát từ nhiều khuynh hướng khác nhau họ đồng tình phản đối bản án khép cho hai sinh viên yếu nước. Điều này cho thấy thời điểm hội tụ của mọi khuynh hướng muốn thay đổi chính trị đã và đang bắt đầu.

Ngày 16-5-2013, phải nói là một bước thụt lùi khá xa của đảng Cộng sản Việt Nam. Nó chỉ thấy đảng Cộng sản đang chống lại đòi hỏi phải thay đổi chính trị.

Tại sao đảng Cộng sản phải chống lại thay đổi chính trị? Vì đảng Cộng sản cho rằng thay đổi là tỵ sát. Nhưng việc đảng Cộng sản đang chống lại chiều tiến hóa của dân tộc, của nhân loại, rồi cuối cùng cũng như các thể chế độc tài khác, đảng Cộng sản sẽ bị đào thải.

Sau Hội Nghị 4, ngày 29/12/2011 trên báo Quân Đội Nhân Dân, ông Lê Khả Phiêu cho biết tình trạng của đảng Cộng sản bấy lâu nay là “tồn tại trong suy thoái”. Tình trạng tồn tại trong suy thoái chính trị lại càng ngày càng bộc lộ và cho thấy không còn cách cứu chữa.

Ngược lại đòi hỏi tự do dân chủ, đòi hỏi tôn trọng nhân quyền càng ngày càng bộc lộ nhất là trong giới trẻ. Tuổi trẻ là tương lai. Đảng Cộng sản đang đi vào quá khứ. Tự do là tương lai. Cộng sản là quá khứ.

Bất chấp các hình phạt nặng nề, ngày 30-4-2013 Tuổi Trẻ Yêu Nước Long An lại cho dán cờ vàng và cho phổ biến rộng rãi trên Facebook, trên các diễn đàn trong và ngoài nước. Các bạn Tuổi Trẻ Yêu Nước đã nhìn nhận cờ vàng là dấu hiệu của một thể chế tự do.

Chỉ dưới một thể chế thực sự tự do, lá cờ vàng ba sọc đỏ lại được tung bay khắp ba miền đất nước. Cờ vàng lá cờ của tương lai, lá cờ của Việt Nam tự do.

Nguyễn Quang Duy

Melbourne, Úc Đại Lợi

23/5/2013

